

stolen og takkede dybt bevæget; hendes Bevægelse forplantede sig til hver eneste i den store Forsamling; Forventningens Glæde læstes i hendes Blik og hendes Stemme skælvede, da hun ganske stille sagde: „Jeg vilde saa inderlig gerne faa Lov at være med Jer dernede.“

Et enstemmigt, hjerteligt Kor af bevægede Stemmer svarede: „Vi vil have Dem med.“

Forsamlingen afsang derpaa: „Kongernes Konge“ og Formanden hævdede Mødet.

Fælles Kaffe bord Kl. 8 Aften.

Fællesspisningen var i Aar strøget; Horsenskredsen maatte med tungt Hjerte meddele, at den ikke kunde paatage sig de store Udgifter, der under de nuværende Dyrtidsforhold var forbundet med en Fællesspisning, men næppe en eneste af de Delegerede beklagede Forandringen fra tidligere Fællesmøder. Stemningen var da ogsaa saa god som nogensinde; Lys, Blomster i bugnende Mængde, smuk Musik, og muntre Sange gav „Kaffebordet med Kager“ en Festglans, der uden Tvivl fik Værtsbekymringerne til meget hurtigt at svinde. Horsenskredsens Bestyrelse kan med god Samvittighed anbefale fremtidige Værter for vore Fællesmøder at følge Eksemplet.

Talerne fulgte Slag i Slag. Fru Dagmar Runge bød Velkommen paa Horsenskredsens Vegne, og Formanden takkede i varme Ord.

Kommunelærerinde Frk. Johansen, Horsens, blev valgt til Dirigent, et Hverv hun røgtede til Fulkommenhed.

En af Aftenens uforglemmelige Momenter var det, da Jutta Bojsen Møller rejste sig og paa den for hende egne Maade vekslende mellem Alvor og Munterhed holdt en Tale, der fik Tilhørerne til at tiljuble D. K.s gamle Æresformand. Paa den elskværdigste og fornøjeligste Maade dvælede Taleren ved sit Valg til Formand for D. K. i 1894, og hun vendte sig derefter til den nuværende Formand. Hun følte Trang til at fortælle Forsamlingen, at hun havde kendt D. K.s ny Formand fra denne var en ganske ung Pige og hed Julie Rosengreen. Hun havde mødt hende i det Hostrupske Hjem hvor hun var elsket af alle. Og der havde de begge gennemgaaet den Skole og indaandet den Luft, som havde givet dem Kærlighed til og Forstaaelse af Kvindesagen; derfor var hun blevet saa glad, da hun hørte, at Julie Rosengreen, Jens Christian Hostrups

og Elisabeth Hostrups unge Veninde og Elev var blevet valgt til Formand for Dansk Kvindesamfund.

En meget smuk Tale sprunget af Hjertets Trang holdt Gyrithe Lemche til Fru Stampe Feddersen, hvori hun takkede hende for hendes Trofasthed igennem Aarene og for hendes usvigelige Kærlighed til D. K. Med Glæde mindedes Taleren deres Samarbejde ogsaa fra den Tid, da D. K.s Historie blev skrevet.

Ligeledes hyldede Johanne Andersen i smukke Ord den afgaaede Formand, hende var det, der imod Forventning havde vakt Talerens Interesse for Kvindesagen, da denne som ung Pige sad i Højskolens Læresal og ventede paa at en fremmed Dame skulde komme og tale om dette prækære Emne — den fremmede Dame var Fru Stampe Feddersen.

Fru Stampe Feddersen takkede begge Talere og dvælede ved den Gæld hun stod i til Dansk Kvindesamfund paa Grund af den Berigelse, som Arbejdet for D. K.s store Sag havde bragt ind i hendes Liv.

Endvidere talte Redaktør Bertel Jensen, Pastor Blichfeldt, Horsens, Redaktør Christensen, Horsens, Marie Christensen, Ringkøbing, der bragte Formanden en Hilsen fra de vestjyske Kvinder med Tilsagn om Støtte. Ogsaa Anna Westergaard talte for Formanden. Redaktøren takkede Værterne, der paa en saa uegennyttig Maade havde skaffet Husly paa en Tid, hvor dette skulde synes uoverkommeligt. Marie Illum takkede de unge elskværdige Marskaller, og Dagmar Nielsen bød de nye Medlemmer Velkommen.

Endnu flere Talere havde Ordet, deres Række blev velgørende brudt af Musik, idet Overlærer Ottosen sang forskellige danske Sange og en ung talentfuld Violinistinde, Frk. Marquard spillede smukt og musikalsk.

Ved Tolvtiden kom der Uro i Rækkerne, en Del brød op for at naa Nattoget, og lidt efter skiltes Forsamlingen i den bedste Stemning og med Indtryk af at have tilbragt en festlig Aften sammen.

Forretningsudvalget

anmoder de Kredse, der endnu ikke har indsendt deres Aarsbidrag, om snarest mulig at indsende dette til Hovedkontoret.

J. Arenholt,
F. f. U.

Julie Laurberg & Gad

Kgl. Hofotografer

Kongens Nytorv 13

Valgloven.

Der har fra Kvindekredse hævet sig Røster for at faa Valgloven ændret saaledes, at Valget til Folketinget foregik i Amtskredse, da man har ment, at det da vilde blive lettere at faa Kvinder valgt. Men der er sikkert mange, der som jeg vilde føle det som et Tilbageskridt, om man vilde forlade den nuværende Ordning med Valget af Kandidater ude i Kredsene og gaa over til rent indirekte Valg. Thi det vil uden Tvivl svække Vælgernes Interesse for Politik og forringe den menige Vælgerhærs Indflydelse paa Udvalget af de Mænd og Kvinder, der skal være Medlemmer af Tinget, da Partistyrrelserne da vil faa Afgørelsen heraf.

Men mon det ikke var muligt at beholde den nuværende Kredsinddeling og Opstilling af Kandidater samtidig med, at man gjorde Adgangen lettere for Kvinder?

Her er et Forslag:

Landet inddeles i Kredse, saa mange som der skal vælges Medlemmer til Folketinget.

I hver Kreds opstiller Vælgerne saa mange Kandidater, de ønsker. Enhver valgbar Vælger, der kan faa f. Eks. 100 af Kredsens Vælgere som Stiller, kan opstilles.

Naar Afstemningen for hele Landet er opgjort, og Ministeriet har udregnet, hvor mange Mandater hvert Parti har Ret til, vælges der i Kredsene Valgmænd, der skal foretage Listeopstilling af Kandidaterne. Hele Landet danner nu een Valgkreds, og Valgmændenes Opgave er, hver inden for sit Parti, at gruppere Kandidaterne uanset det Antal Stemmer, de har faaet paa Valgdagen. I den Rækkefølge, de opstilles i paa Listerne, rykker de ind i Folketinget som Medlemmer og Suppleanter.

Til et Parti regnes enhver Gruppe af Vælgere, der har tilstrækkelig mange Stemmer til at faa mindst een Repræsentant i Tinget.

Ved denne Fremgangsmaade bibeholdes Vælgernes nuværende Indflydelse paa Udvalget af Kandidaterne.

Det vil være lettere at faa opstillet